

FEM POSITIVE

In the permanent feature of the Profil magazine we introduce feminist artworks of domestic artists with the ambition to create a collection of feminist artworks, which we would also like to release in the form of a book, thus offering readers reliable navigation in the territory of gender-specific art. Staring out from the already existing rich archive of the magazine, we have decided that it will consist of at least a hundred feminist works and, if we exceed this limit, that will only be further proof that, even though feminism is not a mainstream art in Slovakia, the feminist discourse, which is received by the majority of the population with embarrassment, has significantly changed the mindset of many artists and, via their artworks, also that of a large part of exhibition visitors. The current article by Norbert Lacko for Profil magazine provides an interpretation of the performative lectures *Seven Guidelines of Morphing* and *Try not to be in Opposition* (both 2017) by the artist Anna Daučíková (b. 1950).

Norbert Lacko

Anna Daučíková: Seven Guidelines of Morphing, January 28, 2017, performative lecture, A4 - Space for Contemporary Culture, Bratislava, SK

Anna Daučíková: Try not to be in Opposition, December 2, 2017, performative lecture, Prague German Language Theater Festival #LutherLenin – A Broadcasting, Prague, CZ

Mgr. Norbert Lacko, PhD. (b. 1975) completed studies in Philosophy and Slovak language and literature at Prešov University in Prešov's Faculty of Arts (1993 – 1998), from 1996 to 1998 on scholarship from Bratislava's Výberový vdelávací Spolok association. He started as an external member of the Department of Theory and History of Art at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava in 2001, where since 2011 he has been an internal lecturer. He teaches the subjects Fundamentals of Philosophy and History of Aesthetics. His work is in structuralist and post-structuralist initiatives in thought on visual art, and possible applications of sociological theories of art and issues in critical thought. He has published in the journals *Filozofia*, *Slovenská literatúra*, *Profil*, *Kino-ikon*, *Ostium* and *Romboid*. Since 2004 he has also done occasional work as a curator. Between 2016 and 2019 collaborated with Anna Daučíková in realizing some of her work – such as: the performative lecture *Pokuste se nebýt v opozici* (2017), the video-art *O alomorfovaní / On Allomorphing* (2017), *Expedícia pre štyri ruky a doprovod / Expedition for Four Hands and Accompaniment* (2019), and the photo-performance collaboration with Jiří Thýn *Talking with Nora Čúzyová – Lacková* (2019), which together with the Anna Daučíková text *Nine Points on Murder of Zackie Oh* (2019) and the letter from Theo Prodromidis *In response to Anna, 17. 4. 2019* comprises a publication created as part of an Anna Daučíková exhibition at the KW Institute for Contemporary Art in Berlin.

lackonoro@gmail.com

FEM POZITÍV

V stálej rubrike časopisu Profil predstavujeme rôzne polohy feministickéj tvorby domácich autoriek a autorov s ambíciou vytvoriť kolekciu feministických diel, ktorú by sme radi vydali aj v knižnej podobe, a ponúkli tak čitateľom spoľahlivú navigáciu v teritóriu rodovo špecifickej tvorby. Vychádzajúc z už existujúceho bohatého archívu časopisu sme sa rozhodli, že ju bude tvoriť minimálne sto feministických diel, a ak túto hranicu prekročíme, bude to len ďalší dôkaz, že hoci feminizmus nie je na Slovensku hlavným prúdom umenia, feministický diskurz, väčšinou populáciou zvyčajne prijímaný rozpačito, významným spôsobom zmenil myslenie mnohých umelkyň a umelcov a prostredníctvom ich tvorby i veľkej časti návštevníčok a návštevníkov výstav. Aktuálnym príspevkom, ktorý pre časopis Profil napísal Norbert Lacko, je interpretácia performatívnej prednášky Anny Daučíkovej (1950) – *Sedem nasmerovaní tvarovania* a fragmentárne aj performatívnej prednášky *Pokuste se nebýt v opozici*, v rámci ktorej odznela druhá varieta seminamifestného textu Anny Daučíkovej *Sedem taktických rád pre tvarovanie* (obidve 2017).

Norbert Lacko

Anna Daučíková: Sedem nasmerovaní tvarovania, 28. január 2017, performatívna prednáška, A4 – Priestor súčasnej kultúry, Bratislava

Anna Daučíková: Pokuste sa nebýt v opozici, 2. december 2017, performatívna prednáška, Pražský divadelný festival nemeckého jazyka #LutherLenin – Vysielanie, Praha

Anna Daučíková: Pokuste sa nebyť v opozíci, 2. december 2017, performatívna prednáška, Pražský divadelný festival nemeckého jazyka #LutherLenin – Vysielanie, Praha

„V tomto zmysle sme mimoprirodné bytosti, ktoré fungujú v nami vytvorených kultúrnych súvislostiach. V nami utvorenom svete. Nežijeme iba v prírodnom svete, do ktorého sme sa [biologicky] narodili a teraz s ním len bojujeme, alebo si ho prispôbujeme ... v skutočnosti sme kompletne v šíaleom chumli ... nami utváraných koincidií. ... To, čo sa v nás odohráva, je preklopením množstva vonkajších koincidií.“

(Anna Daučíková)¹

„Rozvíjajte svoju oprávnenú inakosť.“

(René Char)

Eventualita príležitostí a efemérnosť okamihu: zretazenie koincidií roku 2017 umožnilo Anne Daučíkovej dvakrát verejne iterovať seminamifestný text *Sedem nasmerovaní tvarovania* v prvej, respektíve *Sedem taktických rád pre tvarovanie* v druhej variéte. Žáner príležitostnej a v súlade so zadaním usporiadateľov pripravenej performatívnej prednášky, ktorý v oboch prípadoch tvoril médium a spoluorganizoval kontext prezentácie oboch variéte textu, na prvý pohľad nenaznačuje, že by mohlo ísť aj o čosi viac ako o situačne využitú šancu v rámci expresívnej paradigmy reprezentovať svoj aktuálny umelecký program či životný status, prípadne oboje naraz. No ambivalentná zmes opakovaného váhania a nutkania k iterácii by azda mohli signalizovať, že v hre

¹ MITÁŠOVÁ, Monika (ed.). *A_NNA_D_AUČÍK_OVÁ_TRANS_FORMÁCIE*. Bratislava: Slovenská národná galéria, 2018, s. 111. Krátené NL.

je predsa len zásadnejší a zároveň krehkejší problém. Eventualita príležitostí sa tak zľahka, ale významne prechýli na príležitosť k udalosti otvárajúcej nové pole možností rozpoznať, myslieť i uskutočniť iné vo svojom vlastnom konaní a prostredníctvom vlastného konania. A tiež možnosti k experimentálnemu ohmatávaniu tohto iného: presne v zmysle daučíkovského chápania činnosti umelca ako sústredenia sa na rozoznávanie sedimentácie koincidencií, na archeologický a genealogický prieskum opakujúceho sa a pretrvávajúceho, ale aj na odlišnosť v opakovaní, a teda na disparátnu aktualitu nového a/alebo iného – v zmysle chápania umenia ako testovacieho priestoru. A ako píše Judith Butler, ktorú Anna Daučíková vzápätí pripomína: „Môžeme sa pýtať, čo ‚otvorenie možnosti‘ vôbec znamená, ale kto pochopil, čo znamená žiť v sociálnom svete ‚nemožný‘, nečitateľný, neskutočný a nelegitímny život, pravdepodobne nenastolí túto otázku.“² Rétorická prezentácia sa transformuje na existenčnú prezentnosť, vektor sily orátorkinej persúázie sa zahne sám k sebe – zachumlí do seba, aby reprezentácia seminamifestného textu dostala podobu sebaapresviedčania i sebaapropoviedčania, sebaapoučenia i sebaopoučenia. Teda autoperformatívneho aktu. Ani to však nestačí, od prvého okamihu nás Anna Daučíková upozorňuje, že hovoriť a konať nemusí byť nevyhnutne to isté, alebo prinajmenšom sú aj také modalities hovorenia, ktoré konaním nie sú. Navyše singulárny performatívny akt – aj keby bola jeho iluminatívny merateľná v jednotkách energie blesku uprostred temnej hustej noci, čiže šľahnutia bičom – nestačí.

Kontext prvej prezentácie je v tomto ohľade veľmi poučný. Prvá varieta nazvaná *Sedm nasměrování tvarování – Seven guidelines of morphing*³ verejne odznela 28. januára 2017 v bratislavskej A4. Bola súčasťou druhej série projektu *Otázka vôle*,⁴ v rámci ktorej sa Anna Daučíková delila o spoločný časopriestor i konceptuálnu príbuznosť s transkontinentálnou xenofeministickou skupinou Laboria Cuboniks.⁵

Vo svojej časti performancie po úvodnom verbálnom zaváhaní zneisťujúco presunula pozornosť z otázky vôle k rovnako nejstej otázke rozhodovania. Problém sa však zopakoval aj na tejto úrovni. Ak je v jej chápaní pojem vôle neprijateľne pripojený k schopenhauerovskému⁶ temnému (nevedomému, mimo moju predstavu existujúcemu) pudeniu, čo jej bez ohľadu na možnosti detailnej lektúry Schopehauerovho diela implikuje fatálnu determinovanosť, tak aj rozhodnutie, ktorého nutnosť by mala byť akútna v závislosti od poznania a viazať tak slobodu do oblasti epistemologickej priezračnosti, prichádza akosi zadnými dverami, nevedome. Netvrdí to ako fakt, no má dostatočný dôvod nastoliť neistotu prostredníctvom referencie správy kognitívnych výskumov, podľa ktorých „môj mozog vie, ako sa rozhodnem, o málinko skôr, než to viem ja.“ (A.D.). Je si však dobre vedomá skutočnosti, že existuje spôsob, ako sa vyhnúť konfliktnej binarite línií, ktoré zvädzajú naše myslenie do dvojitého koryta alternatív buď slobodná voľba – arbitrárnosť – umelosť, alebo determinizmus – osud – nevyhnutnosť – prirodzenosť. Túto inú maticu myslenia konzultuje prostredníctvom prác Judith Butler. Preto vzápätí ponúka tretiu možnosť.

2 BUTLER, Judith. *Trampoty s rodom. Feminizmus a podryvanie identity*. Bratislava: Aspekt, 2014, s. 8.

3 Obe verzie textu boli vytvorené a prezentované v česko-anglickej bilingválnej jazykovej verzii. Fragmentárne citácie budem v nasledujúcom texte uvádzať – graficky odlišené od iných citácií hranatými zátvorkami – z priestorových dôvodov len v českej verzii. V závere textu uvádzam úplný prepis Daučíkovej seminamifestného textu podľa druhej – nateraz poslednej verzie.

4 *Otázka vôle / Question of Will* bol interdisciplinárny projekt tematicky zameraný na tému vôle a širokú oblasť pridružených tém cez prizmú umenia, filozofie, psychológie a psychiatrie, neurovedy, počítačových vied a ľudských práv. Na Slovensku ho realizovala Nadácia otvorenej spoločnosti v spolupráci s nórskou Kunsthall Trondheim v kurátorskej koncepcii Borisa Ondreičku. Informácie o projekte sú dostupné na <http://questionofwill.com/>.

5 Videozáznam performatívnej prednášky Anny Daučíkovej je prístupný na <https://artycok.tv/en/38171/question-of-will-02>. Printová verzia celej performatívnej prednášky je publikovaná in: MITÁŠOVÁ, Monika (ed.). *A_NNA_D_AUČÍK_OVÁ_TRANS_FOR_MÁCIE*. Bratislava, Slovenská národná galéria, 2018, s. 58 – 62; Biografia; tamtiež, s. 106 – 108.

6 Momentálne uchopenie a eventálne atribúované použitie pojmu vôle ako Schopenhauerom signovaného pojmu je zreteľne doslovné vo videozázname prednášky. V publikovanom prepise je táto atribúcia implicitne mysliteľná vďaka odmietnutiu charakteristiky vôle ako „temného pudenia existujúceho aj mimo moju predstavu“.

Ako výtvarníčka a reflektujúci praktik sa zameria na oblasť praktického konania – pragmy. Rámcom zmysluplného uchopenia pojmov vôle a rozhodovania, ale aj nástrojom ich problematizácie, sa tu stáva butlerovsky rekonštituovaný pojem *agency*, „schopnosti konať“, ktorý je založený na rekonceptualizácii identity, nie ako pôvodu, zdroja či príčiny, ale ako účinku, ako čohosi produkovaného alebo generovaného. Živlom produkcie a/alebo reprodukcie identity je v tomto chápaní opakovateľnosť (každodenných, a preto svojím charakterom banálnych) performatívnych aktov (činov, gest a stvárnení či artikulácií túžob) zapisujúcich sa do tela – inkorporujúcich sa a inkorporáciu produkujúcich telá, ktoré identitu označujú na tele a prostredníctvom tela.⁷ Identita ako dôsledok potom nebude ani fatálne determinovaná, ani arbitrárna. „Schopnosť konať“ (*agency*) tak už nemôže byť lokalizovateľná v predkultúrnom, v modalite istej stability existujúcom subjekte, ako slobodnou voľou konať nadanom aktérovi, no konštruovanosť (diskurzívnymi praktikami označovania) neznamena ani jeho determinovanosť paralyzujúcu „schopnosť konať“. Opakovanie performatívnych aktov ustanovujúcich identitu nie je zakladajúcim aktom, ale regulovaným procesom opakovania. Matrica heteronormatívnej sexuality síce ordinuje vyžadovanú a idealizovanú koherenciu – identitu ako totožnosť, ktorá má prostredníctvom disciplinárnych a stabilizačných praktík odmietania, vylúčovania, vytesnenia a forklúzie⁸ (zavrhnutia) eliminovať a prekryť diskontinuity bujnejšej (živej a životom produkovanej) diverzity. No opakovanie performatívnych aktov je opakovaním v odlišnosti, a tak prostredníctvom koncentrácie pozornosti k diskontinuitnému aj príležitosťou opätovne znovuvyväzovať myslenie a konanie z pojmových rámcov podriadených princípu identity, v ktorých je diferenciu redukovaná na odchýlku od identity, ktorá je od identity závislá. Pozitívne chápaná, primárna, nezávislá a zo seba samej myslená diferenciu je produktívnym a generatívnym princípom individuácie, tvoriaceho sa a stávajúceho sa rozdielu. Opakovanie ako opakovanie v odlišnosti je odchyľovaním, tvarovaním, a teda možnosťou na pretvorenie či odchyľovanie – daučíkovsky povedané morfovanie.

Inak povedané, v jej prípade prechádzajú odpovede na tento problém bodmi rysujúcimi zaujaté zotrúvanie v diagrame problematizácie rodu a pohlavia ako segmentarit zakladaných pojmom identity a trpnosti voči identitárnym praktikám, ktorých mocenský, sociokultúrny a historický pôvod prekryva depolitizujúca maska prirodzenosti. Reakciou, ale aj afirmatívnou akciou umožňujúcou explicitné znovopomenovanie vlastnej problematizácie ozmysleňujúcej výtvarnú tvorbu a rovnako tvorbu existencie signovanej menom Anna Daučíková je tu ponuka chápať koncepty rodu a pohlavia ako aktívnu prax opakovaných aktov, konštitutívne vytvárajúcich a (aj politicky) vymedzujúcich zároveň.

Navrhuje preto ako isté „znervóznenie“ (AD) *Sedm nasměrování tvarování*, sedem rozvinutí línií aktívne tvoreného a vedome zaujímaného étosu „neidentitného“ stávania sa iným. Osobne, z pohľadu jednotlivca situovaného tu a teraz, nie v zmysle direktív, ale skôr súradníc možného experimentálneho zacielenia pohybov – aj preto, že sú to marginálne, „len poznámky“ (AD), ktoré

7 „Vo všeobecnosti sú takéto činy, gesta, stvárnenia *performatívne* v tom zmysle, že podstata alebo identita, ktorú chcú vyjadriť, je umelým *produktom*, ktorý vznikol a je udržiavaný telesnými znakmi a inými diskurzívnymi prostriedkami. Performatívnosť rodovo určeného tela znamená, že bez rozmanitých aktov konštituujujúcich jeho realitu nemá toto telo nijaký ontologický status. Znamená to tiež, že ak je táto realita vytváraná ako vnútorná podstata, samotná vnútornosť je dôsledkom a funkciou jednoznačne verejného a sociálneho diskurzu, verejnej regulácie fantázie prostredníctvom politiky povrchu tela, kontroly rodovej hranice, ktorá oddeľuje a rozlišuje vnútorné od vonkajšieho, a tak nastoľuje „integritu“ subjektu. Inými slovami, činy a gesta, artikulované a stvárnené túžby, vytvárajú ilúziu vnútorného a organizovaného rodového jadra, ilúziu, ktorá sa diskurzívne udržiava za účelom regulácie sexuality v rámci obligatórneho rámca reprodukčnej heterosexuality. Ak sa dá „príčina“ túžby, gesta a činu lokalizovať do aktérovo „Ja“, potom politická regulácia a disciplinárne praktiky, ktorými sa tvorí tento zdánlivo súdržný rod, boli úspešne presunuté mimo zorného poľa.“ BUTLER, Judith. *Trampoty s rodom. Feminizmus a podryvanie identity*. Bratislava: Aspekt, 2014, s. 212 – 213.

8 K pojmu forklúzie v kontexte myslenia Judith Butler pozri BUTLER, Judith. Zvarženo: Jazyk cenzury. In PAVLÍČEK, Tomáš – PÍŠA, Petr – WÖGERBAUER, Michael (eds.). *Nebezpečná literatúra*. Antologie z myšlení o cenzure. Brno: Host, 2012, s. 83 – 102.

„vznikajú ako vedľajší produkt“ (AD), zapisované na okrajoch jej výtvarnej tvorby a životných aktivít.

Druhýkrát sa k tomuto súboru možných vektorov vrátila 2. decembra 2017. Divadlo Studio Hrdinů usporiadalo teoreticko-divadelný *Pražský divadelní festival německého jazyka #LutherLenin – Vysílání s častou Kolo dějin se otáčí. 500 let revoluce, reformace, médií a subjektu.*⁹ V rámci 36 hodín vysielacieho času na troch scénach – lokálnych rádiových staniciach – bolo druhé štúdio v čase od 18.00 do 18:45 h vyhradené aj pre performatívnu prednášku Anny Daučíkovej.

V česko-slovensko-rusko-ukrajinskom rozprávaní *Pokuste se nebyť v opozici* prostredníctvom práce Valerija Lamacha sa pokúsila nechať akusticky, nielen verbálne, ale i sonoricko-somaticky zaznieť to, čo je viditeľné a zviditeľňujúce neviditeľnosť. Príklad, prípad, no najmä osud Valerija Lamacha, uznávaného autora monumentálnych mozaík na fasádach budov v Kyjeve šesťdesiatych a sedemdesiatych rokov 20. storočia – „*zideologizovaných obrazů šťastného života, typických pro umění sověly*“ (AD) –, v ktorých však mohol zasvätený divák nájsť skrytú významovú vrstvu odchyľujúceho sa, neznámeho, lamachovského, idiosynkratického kódovania, je pre Annu Daučíkovú aj opätovnou príležitosťou premyslieť a znova (si) priblížiť možno už neaktuálne paradoxy paradoxného chronotopu, v ktorom sa „*smysluplná tvorba odehrávala navzdory zběsilé cenzuře a v podmínkách velké apatie*“ (AD).

K osudom, mysleniu a tvorbe Aliny Lamach a Valerija Lamacha sa Anna Daučíková v ostatných rokoch niekoľkokrát vracia vo viacerých videoartových prácach.¹⁰ S istou rezervou je možné povedať, že vo všetkých sa línie Lamachovcov a osobná línia Anny Daučíkovej odvíjajú skôr paralelne, popri, v susedstve, pozdĺž osi afinity, vzájomne odkrývajú príbuzenstvá, momenty iskrivej zľúčivosti, ale aj odlišnosti, rôzno-družnosti. No v druhej časti pražskej performancie sa línia dokumentujúca a s odstupom času reflektujúca pretne s osobnou líniou Anny Daučíkovej. Prekríženie vytyčuje jeden z bodov, určite nie iniciálny, len jeden z ďalších bodov, v ktorých sa lomí a stáva inak viditeľným tok jej vlastnej problematiky.

Umožní jej to hovoriť osobne, vo vlastnom mene. Približuje svoje prekvapenie z rady, ktorú jej dali Valerij Lamach a jeho kolega Griša Gavrilenco, obaja disidenti s jasne vyhranenou kritickou pozíciou voči režimu, tvoriaci svoje diela v súkromí pre seba a okruh priateľov: „*Postarajte se nebyť v opozici!*“ (Pokúste sa nebyť v opozícii). „*Také jsem hned věděla, že tohoto nejsem schopna. Nejenom proto, že ne-bytí v opozici by pro mne tehdy znamenalo souhlas s režimem. Mé trans-genderové a trans-sexuální nastavení mne tehdy, zrovna tak jako i dnes, vede k opozici zcela zásadní vůči dogmám, na kterých stojí patriarchát a tedy celá tato civilizace - a vzhledem k jeho imperativům se dostávám nutně do pozice protitlaku. Co zbývá? Ptát se a hledat nové formáty a strategie opozice... co když opozice není jenom protitlak, může to být i něco jiného? Existuje opozice postavená na spolupráci, jaká to je? ... existuje opozice mimo binaritu, jako napětí a pohyb mezi mnoha body. Mohlo by „být jinde“ znamenat „být v opozici“? Daleko jsem nedošla a to, co teď přednesu je výsledek mého přemýšlení o tom, co na dnešní den pro mne znamená **být** v opozici... “ (AD, zvýraznila AD).*

Druhá upravená, no celkom určite nie finálna verzia aktívne tvoreného a vedome zaujímaného postoja – étosu – neidentitného stávania sa, je tentoraz artikulovaná v podobe taktických rád pre tvarovanie (*Sedem taktických rad pro tvarování – Seven tactical advices for morphing*).

Zdráhame sa tento text pokladať za manifest. Aj keď nie je dielom okamihu, je to predsa len dielo v procese, kdesi uprostred tvorby, ktorá môže byť aj nikdy nekončiacou prácou. Zároveň však ide o sumarizáciu prostredníctvom dlhodobej autopsie identifikovaných, sebaspochybňovaniu

⁹ Koncept a dramaturgia projektu: Alexander Klose a Zbyněk Baladrán; réžia: Jan Horák; výtvarné riešenie: Antonín Šilar a Dragan Stojčevski

¹⁰ *Along the the Axis of Affinity / Pozdĺž osi afinity* (2015); *On Allomorphing / O alomorfovaní* (2017) a v práci *Portrait of Woman with institution – Alina Lamakh with Textile Industry / Portrét ženy s inštitúciou – Alina Lamach s textilným priemyslom* (2017).

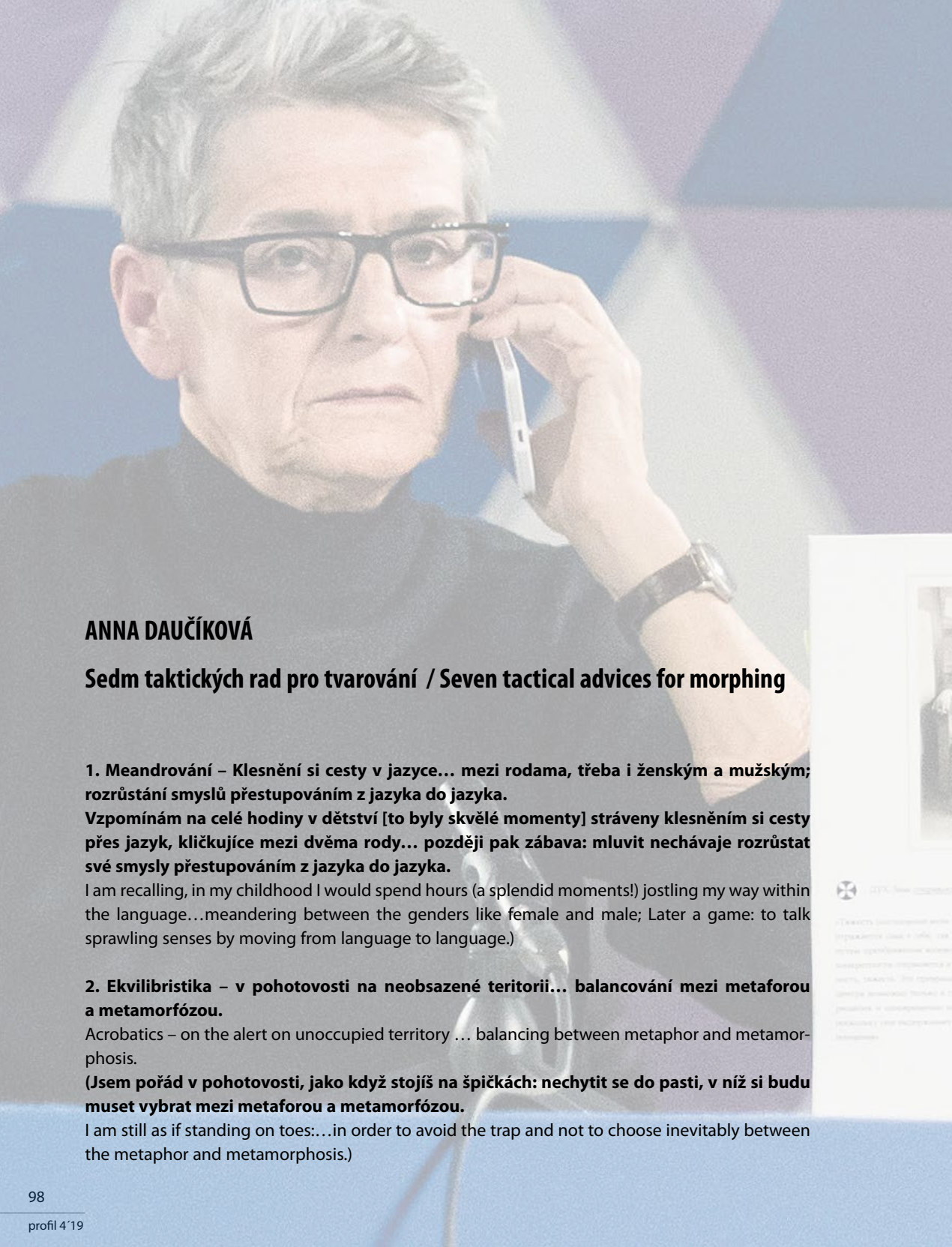

Anna Daučíková: *Pokuste sa nebyť v opozici*, 2. december 2017, performatívna prednáška, Pražský divadelný festival nemeckého jazyka #LutherLenin – Vysielanie, Praha

podrobovaných a pretváraných, teda premyslených foriem a postupov konania či prostriedkov na uskutočňovanie istého strategického plánu, čím ponúka možnosť byť vnímaný ako vedome prijatý záväzok. Étos, ktorého implicitne materializované podoby nájdeme vo výtvarnom diele, inkorporácie a inhabitácie v individuálnej personálnej estetike existencie a explicitnú kriticky reflektovanú podobu v textoch a (aj) seminamifestných performatívnych prednáškach Anny Daučíkovej.

Mgr. Norbert Lacko, PhD. (1975), vyštudoval odbor filozofia – slovenský jazyk a literatúra na Filozofickej fakulte Prešovskej univerzity v Prešove (1993 – 1998), v rokoch 1996 – 1998 bol štipendistom Výberového vzdelávacieho spolku v Bratislave. Od roku 2001 pôsobí ako externý pedagóg a od roku 2011 ako interný odborný asistent na Katedre teórie a dejín umenia Vysoké školy výtvarných umení v Bratislave. Vyučuje základy filozofie a dejiny estetiky. Zaoberá sa štrukturalistickými a postštrukturalistickými iniciatívami v myslení o výtvarnom umení, možnosťami sociologických teórií umenia a problematikou kritického myslenia. Publikoval v časopisoch *Filozofia*, *Slovenská literatúra*, *Profil*, *Kino-ikon*, *Ostium* a *Romboid*. Od roku 2004 sa príležitostne venuje aj kurátorskej činnosti. V rokoch 2016 – 2019 spolupracoval s Annou Daučíkovou pri tvorbe a realizácií jej prác, napríklad performatívnej prednášky *Pokuste se nebyť v opozici* (2017), videoartových prácach *O alomorfovaní / On Allomorphing* (2017), *Expedícia pre štyri ruky a doprovod / Expedition for Four Hands and Accompaniment* (2019) či foto-performancii realizovanej v spolupráci s Jiřím Thýnom *Talking with Nora Čúzyová-Lacková* (2019), ktorá spolu s textom Anny Daučíkovej *Nine Points on Murder of Zackie Oh* (2019) a listom Thea Prodromidisa *In response to Anna*, 17. 4. 2019 tvorí publikáciu vydanú ako súčasť výstavy Anny Daučíkovej v KW Institute for Contemporary Art v Berlíne.

lackonoro@gmail.com

ANNA DAUČÍKOVÁ

Sedm taktických rad pro tvarování / Seven tactical advices for morphing

1. Meandrování – Klesnění si cesty v jazyce... mezi rodama, třeba i ženským a mužským; rozrůstání smyslů přestupováním z jazyka do jazyka.

Vzpomínám na celé hodiny v dětství [to byly skvělé momenty] stráveny klesněním si cesty přes jazyk, kličkující mezi dvěma rody... později pak zábava: mluvit nechávaje rozrůstat své smysly přestupováním z jazyka do jazyka.

I am recalling, in my childhood I would spend hours (a splendid moments!) jostling my way within the language...meandering between the genders like female and male; Later a game: to talk sprawling senses by moving from language to language.)

2. Ekvilibristika – v pohotovosti na neobsazené teritorii... balancování mezi metaforou a metamorfózou.

Acrobatics – on the alert on unoccupied territory ... balancing between metaphor and metamorphosis.

(Jsem pořád v pohotovosti, jako když stojíš na špičkách: nechytit se do pasti, v níž si budu muset vybrat mezi metaforou a metamorfózou.

I am still as if standing on toes:...in order to avoid the trap and not to choose inevitably between the metaphor and metamorphosis.)

3. Nenáležeti – setrvání vně předsudku pohlaví, předsudku přirozeného, předsudku vrozené národnosti, původu.

Not belonging – remaining outside the prejudice of sex, the natural, inherent nationality, and origin.

(Můj výběr je v prospěch nenáležení, i za cenu bezváhového stavu.

I made my choice in favour of the non-appertain, even at the cost of a weightless state.)

4. Vyjádření – vytváření forem ze zvuků, gest a „téměř slov“... o sobě.

Manifestation – the creation of forms from sounds, gestures, and 'quasi words'... about oneself.

(Objevila jsem plezír zkoušet si představovat formy z gest, téměř-slov a třeba i zvuků... a pak vysvitne, že to celé tvoří mé „já“.

I discovered the pleasure of imagining forms coming from gestures and well-nigh words, from sounds,...and saw it all creates my "self".)

5. Materializování – nabytí těla pohybem... uvažování pomocí hmoty.

Materializing – acquiring a body by movement ... reflecting by means of the matter.

(Podařilo se mi získat důvěru ve hmotu a nabýt tělo přes pohyb, ve fyzice to prý není nic zvláštního.

I managed to acquire the trust towards the matter and to achieve the body through motion, they say it's quite a triviality within the physics.)

6. Triangulace (myslím tím něco víc než zaměřování místa) – Laborování v tušeních... vyměňování toho, co teprve má být.

Triangulation - labouring in inklings ... surveying what does not exist yet.

(Je třeba dát si záležet na téměř-dovednosti navodit, vyušit předem, co má teprve přijít.

One needs to take care for the quasi-skill of touching up what would become.)

7. Vyjednávání – dopřát si napětí... setrvávání v prostoru tvarování.

Negotiating – indulging in the tension... persisting in the realm of shaping.

(Je skvělé dopřát si radost z morfování – je to nekončící práce.

I indulged myself in the joy of morphing – it is a never-ending labour.)

Anna Daučíková (1950) je vplyvná slovenská výtvarná umelkyňa pôsobiaca v Prahe a Bratislave.

Je prvou československou feministkou a queer umelkyňou. Pravidelne vystavuje doma (Work in Progress: 7 situácií, SNG, Bratislava, 2019) i v zahraničí (documenta 14, 2017, Atény/Kassel; Kijiv Biennial/School of Kyiv, 2015; Manifesta 10, 2014, Petrohrad; Good Girls, MNAC, 2013, Bukurešť; Gender Check – Femininity and Masculinity in the Art of Eastern Europe, 2010, Zacheta National Gallery of Art, Warsaw/MUMOK, Vienna; Ars Homo Erotica, 2009, National Museum, Warsaw).

Anna Daučíková (1950) is influential Slovak visual artist based in Prague and Bratislava. She is the first Czechoslovak feminist and queer female artist. She regularly exhibits at home („Work in Progress: 7 Situations“, SNG, Bratislava, 2019) and abroad: documenta 14 (2017, Athens/Kassel), Kiyv Biennial/School of Kyiv (2015); Manifesta 10 (2014, St. Petersburg); „Good Girls“, MNAC (2013, Bucharest); „Gender Check – Femininity and Masculinity in the Art of Eastern Europe“ (2010, Zacheta National Gallery of Art, Warsaw/MUMOK, Vienna); „Ars Homo Erotica“ (2009, the National Museum, Warsaw).